

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM, Gyldendal, 1971), s. 278. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952568477968/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

eene (da de andre synes ingen Lyst at have til dette Forsøg)
vil gaae i det mindste til *Speyer*.

Vandet falder. I dette Øieblik melder os et Bud, at vi kunne
komme bort i Morgen tidlig. Hvilken Glæde! Himlen være lovet!
jeg sover altsaa sidste Gang i Nat i dette besqvalpede Fængsel.

Frihed og de fire Elementer

Frihed! Frihed! O hvor er du fortryllende! hvor overstraaler du
– besynderlig i en skjøn Foraars-Morgen – alle Slottes Pragt!
hvor er dit *jeg veed ei hvad* uendelig meget mere værdt end al
Verdens Skuespil, Statue-Sale og Billed-Gallerier! Hvor langt
foretrækker jeg din Armod alle Fængsels Rigdomme! –

Hvilket Aandedrag! hvor let! hvor qvægendel! hvor styrken-
de! –

„Kan man drikke sig en Ruus i bar Luft?“ spurgte jeg *Sparzet*.
„Den fuldkomneste Sieleruus!“ svarte han. „Jeg har den alle-
rede,“ lagde *Adams* til. Hvor vifter og flagrer og skimmer det
rundt omkring mig, som om alle Zephireer dansede Kiæden
om mit Hoved! Er hin vigende Morgendamp, denne svindende
Taage i eller uden for mig? Vaagner jeg? eller vaagnede hele
Naturen? Det er en himmelsk Morgen!

Den var aldeles fuldstændig! – Inden i os, uden om, under
og over os dagedes alt. Vi tænkte alle paa vore Fødselsdage. Kud-
sken selv raabte: *Det er en deilig Morgen!* og hvis Hestene ikke
raabte det tydeligt nok, var det vores Skyld, at vi ikke forstode
deres *Hnhnhnhm!*

Det tvetydige i vor Fremfart, om vi reiste til Lands eller til
Søes? gjorde vor Stemning, som den hele Scene, endnu høitide-
ligere og underfuldere!

Betragtede vi vort Kjøretøi og de ranke italienske Poppeler
paa begge Sider, syntes det som om vi virkelig endnu vare paa
Landjorden. Overskuede vi derimod den hele Omegn, lod det i
alle Maader til, at vi feilede. Rundt om stod alting i eller under
Vand. Paa den eene Side bevægelige Høestakke, paa den anden
flydende Næger. Alle Marker og Enge vare oversvømmede, og